

Редакція:

06.04.1998

Про затвердження Інструкції про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

Наказ Міністерства фінансів України
від 6 квітня 1998 року N 84

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
28 квітня 1998 р. за N 271/2711

Із змінами і доповненнями, внесеними
наказом Міністерства фінансів України
від 28 листопада 2012 року N 1230

У зв'язку з уведенням у дію [Закону України від 18.11.97 р. N 637/97-ВР "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними"](#) НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння (додається).
2. Визнати такою, що втратила чинність, Інструкцію Міністерства фінансів України від 29 грудня 1992 року "Про порядок одержання, використання, обліку, зберігання та транспортування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на підприємствах, в об'єднаннях, установах і організаціях".

Перший заступник Міністра

С. А. Буковинський

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

від 6 квітня 1998 р. N 84
(у редакції наказу Міністерства
фінансів України
від 28 листопада 2012 р. N 1230)

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
28 квітня 1998 р. за N 271/2711

**Інструкція
про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння**

I. Загальні положення

1.1. Ця Інструкція, розроблена відповідно до [Закону України "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними"](#), визначає порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів з них та матеріалів, що їх містять.

1.2. Дія цієї Інструкції поширюється на суб'єктів господарювання, підприємства, організації та установи незалежно від форми власності та підпорядкування (крім музейних закладів) (далі - суб'єкти), які здійснюють операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням (крім музейних закладів).

1.3. Терміни та поняття у цій Інструкції вживаються у таких значеннях:

багатокристалльні інструменти з природних алмазів - алмазні відрізні круги, сегменти від відрізнних кругів, круги алмазні шліфувальні для оптико-механічного виробництва, алмазні олівці для правлення шліфувальних абразивних кругів, алмазні бруски і ролики для правлення абразивних кругів, алмазні фрези, зенкери, кільцеві свердла, притири, бурові алмазні коронки і розширювачі, алмазні долота і бурові головки;

брухт із вмістом дорогоцінних металів - деталі, вузли, вироби та матеріали, що стали непридатними чи втратили експлуатаційну цінність і містять дорогоцінні метали у будь-якому вигляді;

відправник - суб'єкт, який передає брухт та відходи іншим суб'єктам;

відходи із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння - технологічні відходи виробництва або виробничий брак, які містять дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння;

лігатура - сумарна маса всіх компонентів (крім основного) сплаву і визначуваних домішок (тобто масова частка домішок у сплаві);

маса в лігатурі - загальна маса сплаву;

маса дорогоцінного металу в чистоті - маса хімічно чистого дорогоцінного металу без домішок у сплаві або в інших сполуках, брухті та відходах;

маса нетто - загальна маса речовини (матеріалу, виробу, брухту тощо);

одержання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння - набуття у власність, приймання на комісію або під заставу, скуповування, приймання на відповідальне зберігання або на умовах давальницької сировини для виготовлення виробів або переробки дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

одержувач - суб'єкт, який отримує брухт та відходи від інших суб'єктів для подальшої первинної обробки або переробки;

однокристалльні інструменти з природних алмазів - алмазні різці і вставки, склорізи, вигладжувачі, алмази в оправі і алмазні голки для правлення різьбошліфувальних абразивних кругів, голки граверні, наконечники до приладів для вимірювання твердості, алмазні наконечники для контрольно-вимірювальних приладів (лінійних розмірів та шорсткості поверхні), компенсатори, волоки, філь'єри, дюзи тощо;

ювелірний виріб з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння - виріб культурно-побутового призначення з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у [Законі України "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними"](#).

1.4. Відповідно до вимог цієї Інструкції та з урахуванням особливостей власної діяльності суб'єкти повинні розробити та затвердити наказом керівника власні внутрішні інструкції про порядок одержання, використання, обліку, зберігання та реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

1.5. Суб'єкти повинні:

а) дотримуватись вимог законодавства України, що регулює порядок здійснення операцій з дорогоцінними металами, дорогоцінним камінням;

б) вести належний облік (оперативний та бухгалтерський) одержання, використання, витрачання, залишків та реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виробів, промислових продуктів, хімічних сполук, брухту та відходів, які містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

в) проводити у визначені терміни інвентаризацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння в усіх місцях використання, зберігання та реалізації, своєчасно відображати в облікових документах результати проведених інвентаризацій;

г) забезпечити зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння відповідно до вимог законодавства України, в тому числі цієї Інструкції;

г) забезпечити технологічно можливе збирання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння від власного виробництва чи

діяльності у місцях їхнього утворення для подальшого використання у власному виробництві або для передачі суб'єктам господарювання, які мають ліцензію на здійснення господарської діяльності зі збирання, первинної обробки брухту і відходів дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння;

д) дотримуватись порядку складання та подання звітності відповідно до вимог чинного законодавства України.

1.6. Вимоги застосування стандартів, передбачені пунктом 3.7 розділу III, пунктом 5.2 розділу V, пунктами 7.13, 7.14, 7.22 розділу VII, пунктом 9.6 розділу IX та пунктом 10.4 розділу X цієї Інструкції, діють до набрання чинності відповідним технічним регламентом на ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

II. Одержання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.1. Суб'єкти одержують дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння тільки на підставі оформлених первинних документів обліку (накладних, актів приймання-передавання, комітентських карток, квитанцій на скуплені цінності тощо).

2.2. У первинних документах повинні бути зазначені всі реквізити, передбачені пунктом 9.5 розділу IX цієї Інструкції. Дозволяється не зазначати масу дорогоцінних металів у разі, коли масова частка дорогоцінних металів у виробах, промислових продуктах, хімічних сполуках, брухті та відходах, які містять дорогоцінні метали, невідома.

2.3. Одержання (приймання на комісію або під заставу, скуповування, обмін готових ювелірних виробів на брухт дорогоцінних металів, приймання дорогоцінних металів для виготовлення ювелірних виробів з дорогоцінних металів) дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння від фізичних осіб здійснюється лише за наявності документа, що засвідчує особу.

2.4. Одержання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння від фізичних осіб для виготовлення ювелірних виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюється з обов'язковим заповненням квитанції (додаток 1).

2.5. Одержання ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння для ремонту здійснюється з обов'язковим заповненням замовлення (додаток 2).

2.6. Одержання ювелірних виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння для комісійної торгівлі здійснюється на підставі договору комісії між суб'єктом, який приймає ювелірні вироби на комісію, і фізичною особою або суб'єктом, який здає ювелірні вироби на комісію. При прийманні ювелірних виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння суб'єкт оформляє квитанції та товарний ярлик відповідно до Правил комісійної торгівлі ювелірними виробами з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, затверджених [наказом Міністерства фінансів](#)

України від 27 жовтня 2004 року N 678, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 22 листопада 2004 року за N 1466/10065.

2.7. Одержання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння суб'єктами, які здійснюють приймання під заставу дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, здійснюється на підставі документів, оформлених відповідно до Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами, затвердженого [розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 26 квітня 2005 року N 3981](#), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24 травня 2005 року за N 565/10845, з урахуванням положень пункту 9.5 розділу IX цієї Інструкції.

2.8. Одержання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння суб'єктами, які скуповують у населення дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, здійснюється з оформленням квитанції (додаток 3).

III. Витрачання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

3.1. Дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, які використовуються суб'єктами у процесі виробництва (виготовлення), витрачаються у межах затверджених ними норм витрат. Норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння розробляються та затверджуються, виходячи з умов організації власного виробництва, особливостей технологічного процесу і порядку руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

Для суб'єктів, які належать до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади, норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння можуть затверджуватись уповноваженими органами управління або іншими суб'єктами, визначеними уповноваженим органом управління.

Норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння підлягають щорічному перегляду.

3.2. Норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинні мати такі складові:

- корисні (чисті) витрати на готову продукцію;
- поворотні відходи;
- безповоротні втрати.

Зведені норми витрат дорогоцінних металів повинні бути затверджені у грамах на одиницю виготовленої продукції із зазначенням витрат на виріб, відходів та втрат.

Для виробництва ювелірних виробів дозволяється затвердження суб'єктом тільки норм витрат дорогоцінних металів (безповоротних втрат та поворотних відходів).

Норми витрат солей та кислот дорогоцінних металів затверджуються в масі солей та кислот, за винятком випадків, коли дорогоцінні метали, які в них містяться, витрачаються для покриття виробів гальванічним методом. У такому разі норми затверджуються у перерахунку на масу дорогоцінного металу в чистоті.

3.3. Зведені норми витрат алмазів на виготовлення алмазних інструментів затверджуються на одиницю продукції із зазначенням витрат на вироби, відходи та втрати.

Зведені норми витрат алмазів при використанні алмазних інструментів затверджуються в перерахунку на одиницю виконаної роботи.

3.4. При виготовленні продукції з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, отриманих на умовах давальницької сировини, норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння розробляються суб'єктом з урахуванням власної технології та погоджуються із замовником.

Дозволяється витрачання отриманих на умовах давальницької сировини дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння без затверджених норм витрат, якщо у договорі (контракті) встановлені інші критерії використання (коефіцієнт валютної ефективності, виходу придатної продукції тощо).

3.5. Подетальні або поопераційні норми витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які складають зведену норму витрат на продукцію, повинні бути своєчасно доведені суб'єктом до відповідних структурних підрозділів (цехів, відділів, дільниць, бригад, лабораторій тощо), а до бухгалтерії, крім того, - зведені норми витрат на продукцію.

3.6. Суб'єкти, які виготовляють вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинні розробити з урахуванням складу вхідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції:

схеми руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на окремих виробничих дільницях та у виробництві в цілому;

схеми утворення та руху брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

3.7. Ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виготовлені суб'єктами на території України, повинні відповідати вимогам ДСТУ 3575-96 "Вироби золотарські з коштовних металів. Загальні технічні умови". Сплави, з яких виготовляються ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинні відповідати ГОСТ 30649-99 "Сплавы на основе благородных металлов ювелирные. Марки" або технічним умовам, розробленим відповідно до ГСТУ 75.1-00013480-001-2003 "Метали дорогоцінні та їх сплави. Розроблення, зміст, узгодження та реєстрація технічних умов, які регламентують вимоги до ювелірних сплавів" або інших нормативних документів, нормативно-правових актів з питань державного пробірної контролю.

IV. Зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

4.1. Зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння організовується таким чином, щоб забезпечити повне збереження їх від розкрадання, пожеж, псування,

зміни фізичного та/або хімічного стану та маси в місцях зберігання, використання, транспортування та реалізації.

Солі, кислоти та інші сполуки, що містять дорогоцінні метали, для уникнення їх псування необхідно зберігати у спеціально обладнаних сховищах у відповідній тарі згідно з вимогами чинних нормативних документів.

4.2. З особами, які задіяні у виробництві, використанні, зберіганні, транспортуванні та реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинні бути укладені договори про індивідуальну або колективну матеріальну відповідальність відповідно до законодавства України.

4.3. Зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюється у спеціальних приміщеннях, обладнаних сучасними технічними засобами охорони. Місця зберігання після закінчення роботи повинні замикатись, опломбовуватись або опечатуватись та здаватись під охорону.

За відсутності матеріально відповідальної особи місця зберігання відчиняє комісія суб'єкта з питань обліку і зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння (далі - комісія суб'єкта) з письмового дозволу керівника суб'єкта зі складанням відповідного акта.

4.4. Для забезпечення збереження дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на гальванічних дільницях, в обладнанні, приладах, термоперетворювачах (термопари, термометри опору тощо), лабораторному посуді, які перебувають безпосередньо на виробництві, доступ сторонніх осіб у такі приміщення повинен бути обмежений.

4.5. Видаються дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння виконавцю робіт на підставі документів, підписаних уповноваженими особами суб'єкта та матеріально відповідальною особою, у порядку, визначеному цією Інструкцією та внутрішніми інструкціями суб'єкта.

4.6. Дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння, видані виконавцю робіт, повинні зберігатись у спеціальній тарі. Виконавець несе персональну відповідальність за збереження отриманих дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які перебувають на його робочому місці протягом робочого дня, що повинно бути відображено в його посадовій інструкції. Після закінчення виконання робіт дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння повертаються виконавцем особі, відповідальній за зберігання, із оформленням відповідних документів або здаються на зберігання в опечатаному вигляді.

4.7 Організацію зберігання та збереження дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння забезпечує керівник суб'єкта.

V. Зважування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

5.1. Приміщення, де отримують і видають дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, забезпечуються вагами, гирями та іншими засобами вимірювальної техніки із метрологічними характеристиками, визначеними цією Інструкцією, які повинні

пройти повірку або метрологічну атестацію в територіальних органах, уповноважених (акредитованих) на її проведення, та мати чинне свідоцтво про повірку робочого засобу вимірювальної техніки.

5.2. Похибка визначення (зважування та обліку) маси дорогоцінних металів не більше ніж:

а) золота, платини, металів платинової групи у вигляді, сировини, напівфабрикатів, виробів, брухту і відходів:

$\pm 0,01$ г - для маси не більше 1 кг;

$\pm 0,1$ г - для маси більше 1 кг до 10 кг включно;

$\pm 0,2$ г - для маси більше 10 кг до 20 кг включно;

$\pm 0,5$ г - для маси більше 20 кг до 50 кг включно;

б) срібла у вигляді сировини, напівфабрикатів, виробів, брухту і відходів:

$\pm 0,1$ г - для маси не більше 1 кг;

± 1 г - для маси більше 1 кг до 10 кг включно;

± 2 г - для маси більше 10 кг до 20 кг включно;

± 5 г - для маси більше 20 кг до 50 кг включно,

що відповідає метрологічним характеристикам ваг II-го класу Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 року N 190](#).

Вироби, матеріали, брухт і відходи з масовою часткою дорогоцінних металів менше ніж 5 відсотків зважуються на вагах з похибкою зважування, не більшою $\pm 0,05$ відсотка маси, яка зважується.

Маса дорогоцінного каміння (крім бурштину та перлів) визначається на вагах II-го класу Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 року N 190](#), з похибкою зважування, не більшою 0,01 карата.

Бурштин та перли в сировині зважуються на вагах з похибкою, не більшою 0,1 грама.

Різниці маси дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виявлені під час зважування, повинні бути відображені в облікових документах.

VI. Інвентаризація дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

6.1. Дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння інвентаризуються за місцем їхнього зберігання, на виробництві (з повною технологічною "зачисткою" робочих місць), а також за місцем використання і реалізації один раз на рік станом на 1 січня.

У гальванічних цехах (дільницях) та на іншому подібному виробництві дорогоцінні метали інвентаризуються щомісяця, а в окремих технічно обґрунтованих випадках -

в інші терміни, але не менше одного разу на півріччя.

Дорогоцінні метали, які містяться у комплектуючих виробках, приладах, обладнанні, в основних засобах, в інструменті та інших виробках, у військовому майні, що перебуває у використанні або у місцях зберігання, інвентаризуються один раз на рік одночасно з інвентаризацією цих матеріальних цінностей або за результатами цієї інвентаризації.

Кількість інвентаризацій протягом року може бути збільшена у разі потреби органами управління, суб'єктами тощо.

Інвентаризація дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння обов'язкова: при зміні матеріально відповідальних осіб (на день приймання-передавання справ); у разі пожежі чи стихійного лиха (на день після закінчення явищ); при виявленні фактів втрат і розкрадання, у разі реорганізації або ліквідації суб'єкта; за рішенням органу управління суб'єкта; на вимогу органу контролю під час здійснення заходів державного контролю (нагляду).

Дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, вироби з них, а також дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, що містяться у відходах і брухті, інвентаризуються у визначені терміни незалежно від проведення позачергових інвентаризацій, які проводяться протягом звітного періоду або у зв'язку з виникненням надзвичайних ситуацій.

6.2. Інвентаризації підлягають усі наявні у суб'єкта дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння, а також будь-які матеріальні цінності, що містять їх, та дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, які не належать суб'єкту, а перебувають у нього на відповідальному зберіганні, отримані на умовах давальницької сировини, на умовах договорів комісії, для подальшої переробки, знаходяться в заставі тощо.

6.3. У суб'єктів із кількістю працівників більше чотирьох осіб для проведення інвентаризації наказом керівника або його заступника створюється комісія зі складу працівників суб'єкта за обов'язковим залученням працівників бухгалтерії суб'єкта. До складу комісії повинно входити не менше трьох осіб. Наказом суб'єкта визначаються порядок, дати початку і закінчення інвентаризації, порівняння її результатів з даними бухгалтерського обліку і відображення їх в облікових документах і формах звітності. До складу інвентаризаційної комісії не вводяться матеріально відповідальні особи, у підзвіті яких знаходяться дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, матеріальні цінності із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що підлягають інвентаризації.

У суб'єктів, де через великий обсяг робіт однієї інвентаризаційної комісії недостатньо, призначаються центральна інвентаризаційна комісія і робочі інвентаризаційні комісії, яким доручається проведення інвентаризації в окремих підрозділах. До складу комісій обов'язково вводяться працівники бухгалтерії. Центральна комісія організовує і контролює роботу робочих інвентаризаційних комісій.

6.4. У суб'єктів із кількістю працівників менше чотирьох осіб для проведення інвентаризації комісія не створюється. Суб'єкт (власник, керівник) особисто

оформляє акт інвентаризації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

6.5. До початку інвентаризації проводиться повна технологічна "зачистка" робочих місць в усіх місцях зберігання, використання і переробки дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, доопрацьовуються усі документи стосовно надходження та витрачання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, вносяться відповідні записи в облікові документи, визначаються облікові залишки, залишки на день інвентаризації. Облікові залишки визначаються окремо за дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, які належать суб'єкту, та за дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, що перебувають у суб'єкта на відповідальному зберіганні.

6.6. На період проведення інвентаризації операції приймання і видавання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння припиняються.

При довготривалому проведенні інвентаризації у виняткових випадках та тільки з письмового розпорядження керівника та головного бухгалтера суб'єкта дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння можуть видаватись матеріально відповідальним особам в присутності членів інвентаризаційної комісії. Такі цінності включаються в окремий інвентаризаційний опис, а у видаткових документах робиться відповідна відмітка за підписом голови інвентаризаційної комісії.

Цінності, які надходять під час проведення інвентаризації, приймаються матеріально відповідальними особами в присутності членів інвентаризаційної комісії та включаються в окремий інвентаризаційний опис і до акта інвентаризації не включаються. Описи додаються до акта інвентаризації.

6.7. У разі коли інвентаризація не може бути проведена за один день, результати в цьому разі необхідно скоригувати на день початку інвентаризації. Якщо інвентаризація не закінчена в день її початку, приміщення на час відсутності інвентаризаційної комісії опечатується печатками матеріально відповідальної особи і голови інвентаризаційної комісії.

6.8. Інвентаризуються дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння і вироби з них за їхнім місцем зберігання у присутності матеріально відповідальної особи, на зберіганні якої перебувають цінності. При виникненні форс-мажорних обставин (тривала хвороба працівника тощо) інвентаризація цінностей може бути проведена комісією без участі матеріально відповідальної особи на підставі письмового розпорядження керівника суб'єкта.

6.9. Маса дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів із них визначається шляхом зважування, розрахунку, обміру, за результатами аналізів тощо у визначених одиницях вимірювання.

При інвентаризації незакінченого виробництва маса дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що містяться в деталях і виробах (які неможливо зважити), визначається за обліковими даними або за нормами витрат на деталі (вироби) з урахуванням ступеня їхньої готовності. При інвентаризації незавершеного виробництва ювелірних виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

враховуються норми втрат на виготовлення ювелірних виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та ступінь їх готовності.

Маса дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які містяться в обладнанні, інструментах тощо і не можуть на момент інвентаризації бути перевірені безпосередньо в натуральному вигляді, визначається за обліковими даними або технічними документами.

У разі відсутності документів або відсутності інформації в документах про вміст дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння в обладнанні, устаткуванні, виробих з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, брухті та відходах із їх вмістом маса дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння визначається комісією суб'єкта з використанням паспортів аналогів, формулярів на таку саму техніку, довідників тощо.

Маса дорогоцінних металів у сплавах, солях, кислотах, розчинах, які перебувають на період інвентаризації в опломбованій спеціальній тарі, також визначається і вноситься до інвентаризаційного опису на підставі облікової, технічної документації, супровідних документів постачальників або даних вхідного контролю.

Дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння або вироби, які передані на переробку до інших підприємств, перебувають у дорозі або передані іншому суб'єкту на умовах давальницької сировини, але обліковуються на балансі суб'єкта, включаються в окремий інвентаризаційний опис на підставі супровідних документів.

Відомості про наявні дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння, які не належать суб'єкту (отримані на відповідальне зберігання чи на переробку, отримані на умовах давальницької сировини тощо), включаються до окремого інвентаризаційного опису.

Якщо на момент проведення інвентаризації є нерозпаковані посилки з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, то їх треба розпакувати; наявність вмісту в них дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння перевіряється у присутності комісії за кількістю і масою і включається до окремого опису.

6.10. Дані інвентаризації повинні бути відображені у відповідних формах, в яких заповнюються всі реквізити окремо за кожним місцем зберігання та використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, а також за матеріально відповідальними особами.

6.11. Інвентаризаційні описи складаються у 2-х оригінальних примірниках і підписуються інвентаризаційною комісією та матеріально відповідальною особою. Перший примірник інвентаризаційного опису залишається в інвентаризаційній комісії, другий - у матеріально відповідальній особи.

При зміні матеріально відповідальної особи інвентаризаційні описи складаються у 3-х оригінальних примірниках. Перший примірник інвентаризаційного опису залишається в інвентаризаційній комісії, другий - в особи, яка передає дорогоцінні

метали і дорогоцінне каміння, третій - в особи, яка приймає дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння.

У суб'єктів із кількістю працівників менше чотирьох осіб інвентаризаційний опис складається в одному примірнику.

6.12. Помилки, зроблені в інвентаризаційних описах, виправляються шляхом закреслення неправильних та зазначення над неправильними достовірних даних. Виправлення повинне бути обумовлене та підписане всіма членами інвентаризаційної комісії та матеріально відповідальною особою. В інвентаризаційних описах не дозволяється залишати незаповнені рядки, на останніх сторінках незаповнені рядки прокреслюються.

6.13. Результати інвентаризації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які не належать суб'єкту, повідомляються їхньому власнику (з доданням копії інвентаризаційного опису). Виявлені в результаті інвентаризації розбіжності врегульовуються суб'єктом спільно з власником дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

6.14. На підставі інвентаризаційних описів за окремими підрозділами складається загальний інвентаризаційний акт.

6.15. Про всі виявлені нестачі і лишки матеріально відповідальні особи повинні надати письмові пояснення інвентаризаційній комісії. На підставі отриманих пояснень і матеріалів інвентаризації інвентаризаційна комісія або центральна інвентаризаційна комісія, в разі її створення, в межах своєї компетенції визначає характер і причини виявлених відхилень від даних бухгалтерського обліку і вносить свої пропозиції керівництву суб'єкта для їх врегулювання, які фіксуються у протоколі.

6.16. Результати інвентаризації повинні бути відображені в облікових документах після закінчення інвентаризації у терміни, визначені в наказі про проведення інвентаризації. На підставі проведеної інвентаризації керівник видає наказ, в якому виявлені під час інвентаризації розходження між фактичними й обліковими даними регулюються у такому порядку:

лишки підлягають оприбуткуванню з подальшим виявленням причин їхнього виникнення і винних у цьому осіб;

нестачі в межах затверджених норм витрат, що утворилися при виготовленні продукції та у зв'язку із спрацюванням лабораторного посуду, алмазного інструменту тощо, списуються на витрати виробництва;

нестачі дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у разі відсутності затверджених норм витрат розглядаються як наднормативні втрати, крім втрат, що виникають під час проведення науково-дослідних, дослідно-конструкторських і ремонтних робіт, для яких норми (в окремих випадках) можуть не розроблятися і не затверджуватися.

Нестачі дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння відшкодовуються згідно із [Законом України "Про визначення розміру збитків, завданих підприємству, установі, організації розкраданням, знищенням \(псуванням\), недостатчею або втратою дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та валютних цінностей"](#).

Взаємний залік лишків і нестач внаслідок пересортування може бути прийнятий як виняток тільки за один і той самий період, що перевіряється, в однієї й тієї самої особи, яка перевіряється, стосовно дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння однієї й тієї самої назви.

Одна й та сама назва поширюється:

стосовно алмазів - на алмази одного й того самого призначення, суміжних розмірів з різницею маси у межах похибки зважування;

стосовно діамантів та іншого огранованого дорогоцінного каміння - на діаманти та інше ограноване дорогоцінне каміння суміжних характеристик, того самого розміру з різницею маси в межах похибки зважування;

стосовно виробів з діамантів та виробів з іншого дорогоцінного каміння - на вироби з діамантів та вироби з іншого дорогоцінного каміння одного призначення з різницею маси в межах похибки зважування;

стосовно інструментів - на однокристалльні алмазні інструменти однієї назви і призначення, подібні за масою алмазного кристалу.

У разі коли при заліку лишків і нестач внаслідок пересортування розмір нестачі перевищує розмір лишку, різниця відшкодовується в установленому законодавством України порядку.

Нестачі, наднормативні витрати та втрати дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння не підлягають списанню на витрати виробництва промислової продукції, ювелірних, зуботехнічних та інших виробів, а також на проведення науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт, якщо є затверджені норми витрат. Керівник суб'єкта повинен вжити заходів для виявлення причин цих втрат і нестач, притягнення винних осіб до відповідальності у визначеному законодавством України порядку.

6.17. Особи, винні у нестачах або наднормативних втратах дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів з них, матеріалів, брухту і відходів, які містять дорогоцінні метали, незалежно від того, чи будуть вони притягнуті надалі до відповідальності, відшкодовують завдані збитки відповідно до законодавства України.

VII. Збирання, облік, передавання, переробка брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів

7.1. Суб'єкти збирають всі види брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів від власного виробництва або діяльності у місцях їх утворення.

7.2. Суб'єкти повинні забезпечити збирання, облік, зберігання, передавання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів.

7.3. Суб'єкти повинні обладнати робочі місця, на яких використовуються дорогоцінні метали у сировині та матеріалах із їх вмістом, відповідними пристосуваннями та пристроями (фільтрами, відстійниками, пиловловлювачами, кожухами, захисними пристроями, каністрами тощо), які забезпечують збирання відходів, зменшення втрат і збереження дорогоцінних металів.

7.4. Для забезпечення контролю повноти збирання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів суб'єкти повинні внутрішніми документами передбачити:

умови збирання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів за кожною матеріально відповідальною особою;

умови збирання та зберігання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів в цілому по суб'єкту;

терміни вилучення відходів із вмістом дорогоцінних металів з місць їх накопичення та терміни їх переробки у разі використання на виробництві дорогоцінних металів у сировині або матеріалів із їх вмістом.

7.5. Забороняється знищувати, викидати, здавати до брухту кольорових і чорних металів техніку, апаратуру, прилади та інші вироби, що містять дорогоцінні метали, без попереднього вилучення з них електрорадіоелементів, деталей, вузлів, блоків тощо із вмістом дорогоцінних металів з одночасним їх оприбуткуванням відповідно до законодавства України.

Забороняється виливати відпрацьовані фіксажні та інші розчини, що містять срібло.

7.6. Непридатні для подальшого використання вироби підлягають демонтажу із вилученням з них деталей і вузлів, що містять дорогоцінні метали, або передаванню їх у нерозібраному стані іншим суб'єктам.

7.7. Підприємствам, установам та організаціям, що утримуються за рахунок державного бюджету, забороняються безоплатне передавання техніки, апаратури, приладів та інших виробів, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння і підлягають списанню, а також реалізація їх за цінами нижче вартості дорогоцінних металів (з врахуванням вартості переробки), що містяться в них.

7.8. Брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів, які утворюються в процесі виробництва і використання дорогоцінних металів, обліковуються суб'єктами за назвою дорогоцінних металів, назвою відходів, масою нетто, масою кожного дорогоцінного металу в чистоті, а також у вартісному виразі. Брухт ювелірних виробів, крім того, повинен обліковуватись за кількістю виробів.

7.9. За наявності централізованих пунктів збирання і демонтажу техніки, апаратури, приладів й інших виробів вони передаються до цих пунктів без демонтажу цілим комплектом.

7.10. Суб'єктам, які не мають власної виробничої бази для демонтажу техніки, дозволяється передавати списану техніку суб'єктам господарювання, які мають ліцензію на право здійснення господарської діяльності зі збирання, первинної обробки брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів, з обов'язковим оформленням документа про вміст дорогоцінних металів у переданій техніці.

Вміст дорогоцінних металів у брухті та відходах може визначатись здавальником за паспортами, формулярами, етикетками або іншими документами.

Результати демонтажу обладнання та устаткування і вміст дорогоцінних металів у брухті та відходах повинні бути оформлені відповідними актами комісії суб'єкта.

7.11. Брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів переробляються на власній виробничій базі суб'єкта або інших суб'єктів.

7.12. Брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів передаються до переробних підприємств на підставі договорів купівлі-продажу (реалізації) або на умовах давальницької сировини для виконання послуги переробки, укладених у письмовій формі (далі - договір). У договорі, зокрема, може бути передбачено:

порядок та місце підготовки брухту та відходів до відбирання проб;

порядок та місце відбору проб;

порядок та місце проведення аналізів;

порядок узгодження масової частки дорогоцінних металів у брухті та відходах;

можливість повернення власнику брухту та відходів у разі неузгодження вмісту дорогоцінних металів;

терміни надання паспорта на передані брухт та відходи;

порядок та терміни розрахунків;

вартість переробки брухту та відходів.

У разі коли вартість проведення аналізів вхідного контролю та вилучення дорогоцінних металів більша, ніж вартість дорогоцінних металів (в перерахунку на чистий метал) у переданих брухті та відходах, дозволяється за письмовим узгодженням сторін договору виконувати операцію приймання-передавання брухту та відходів без проведення аналізів вхідного контролю, лише на підставі супровідних паспортних та облікових даних власника брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів.

7.13. Усі аналізи на вміст дорогоцінних металів у брухті та відходах дорогоцінних металів, проміжних та кінцевих продуктах переробки повинні проводитись у вимірювальній лабораторії, атестованій (акредитованій) у встановленому порядку відповідно до вимог Правил уповноваження та атестації у державній метрологічній системі, затверджених [наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 29 березня 2005 року N 71](#), зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 13 квітня 2005 року за N 392/10672, або ДСТУ ISO/IEC

17025:2006 "Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій", або ГСТУ 75.1-000134480-003-2003 "Метали дорогоцінні та їх сплави. Правила акредитації вимірювальних лабораторій", або інших нормативних документів, нормативно-правових актів з питань державного пробірного контролю. Лабораторія має право проводити вимірювання матеріалів та в діапазоні масових часток дорогоцінних металів, зазначених в Галузі атестації (акредитації).

7.14. Для проведення аналізів повинні застосовуватись атестовані методики, зокрема:

ДСТУ 2829.0-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Загальні вимоги до методів аналізу";

ДСТУ 2829.1-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення золота";

ДСТУ 2829.2-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення срібла";

ДСТУ 2829.3-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення платини";

ДСТУ 2829.4-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення рутенію";

ДСТУ 2829.5-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення родію";

ДСТУ 2829.6-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення паладію";

ДСТУ 2829.7-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення осмію";

ДСТУ 2829.8-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення іридію";

ДСТУ 2829.9-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Методи визначення срібла, золота, паладію і платини в сплавах на основі заліза",

інші нормативні документи, нормативно-правові акти з питань державного пробірного контролю.

7.15. Брухт та відходи, що містять дорогоцінні метали і підготовлені до передавання, підлягають випробуванню для визначення масової частки дорогоцінних металів у брухті та відходах для забезпечення обліку дорогоцінних металів.

Якщо у власника брухту та відходів, що містять дорогоцінні метали, відсутня атестована (акредитована) лабораторія для визначення масової частки дорогоцінних металів у брухті та відходах, аналізи можуть виконуватись іншим суб'єктом, який має лабораторію, атестовану (акредитовану) на проведення відповідних аналізів.

Якщо власник брухту та відходів, що містять дорогоцінні метали, не спроможний підготувати брухт та відходи до стану, зручного для відбирання проб, такі роботи можуть виконуватись суб'єктом, який спроможний підготувати брухт та відходи до стану, зручного для відбирання проб.

Все вищезазначене може бути обумовлене у договорі.

7.16. Відходи та брухт, що містять дорогоцінні метали, пакують у тару, яка забезпечує збереження дорогоцінних металів при транспортуванні (у тому числі від потрапляння вологи). Пакування повинне здійснюватись окремо за видами брухту та відходів (шлак, шлам, стружка, висічка, акумулятори тощо). Не допускається змішування брухту та відходів, які мають різний вміст дорогоцінних металів.

7.17. У тару вкладається опис брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів, що відправляються, в якому повинні бути зазначені:

відправник;

місцезнаходження / місце проживання відправника;

назва відходів та брухту;

кількість місць;

маса брутто;

маса нетто;

масова частка дорогоцінних металів у брухті та відходах за результатами аналізів (за наявності у відправника атестованої (акредитованої) лабораторії) або за паспортними чи обліковими даними.

7.18. Операцію приймання-передавання брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів при передаванні виконує комісія, призначена керівником одержувача.

7.19. Матеріально відповідальна особа і члени комісії приймають брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів, зважують і звіряють фактичну наявність брухту та відходів, що містять дорогоцінні метали, та їхній якісний склад за кожним видом брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів з даними, зазначеними у супровідних документах (описі) відправника.

7.20. У разі розбіжностей між фактичними даними, визначеними при прийманні брухту та відходів дорогоцінних металів, і даними, зазначеними в описі брухту та відходів відправника, або у разі відсутності супровідних документів остаточним результатом приймання є маса нетто і якість брухту та відходів, виявлені комісією.

Відправник має право направити для участі в роботі комісії свого представника. Зазначене може бути обумовлене у договорі.

Про фактичні результати приймання брухту та відходів з вмістом дорогоцінних металів складається відповідний акт приймання-передавання на відповідальне зберігання.

7.21. Акт приймання-передавання на відповідальне зберігання складається не менше ніж у двох примірниках (додаток 4).

Перший примірник акта залишається в одержувача, другий примірник надсилається відправнику.

7.22. Порядок та способи підготовки брухту та відходів (деталей, вузлів, блоків, виробів, приладів, матеріалів тощо), а також порядок та способи відбирання середньої проби від партій брухту та відходів повинні відповідати вимогам ДСТУ 2897-97 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Відбір та підготовка проб" та ДСТУ 2829.0-94 "Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Загальні вимоги до методів аналізу" або інших нормативних документів, нормативно-правових актів з питань державного пробірного контролю.

Проби відбираються від кожного виду брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів.

Проби відбираються в присутності комісії, склад якої затверджується керівником одержувача або спеціалістами іншого суб'єкта за домовленістю сторін, про що вказується в договорі, та складається акт відбору проб (додаток 5).

7.23. Відібрані проби поділяються на основну, яка надсилається до лабораторії одержувача для проведення аналізу масової частки дорогоцінних металів, і арбітражну, яка зберігається в одержувача до узгодження результатів аналізів вмісту дорогоцінних металів у брухті та відходах із відправником. Вміст дорогоцінних металів у відібраних пробах повинен бути достатнім для проведення аналізів вмісту дорогоцінних металів відповідно до методик проведення аналізів.

За потреби кількість основних проб може бути збільшена для вручення їх одержувачу і відправнику.

Проби відбираються за участю відправника та одержувача. Відправник має право не бути присутнім при відбиранні проб та проведенні аналізів і вимірювання масової частки дорогоцінних металів у брухті та відходах, що зазначається в договорі.

7.24. Терміни проведення аналізів основних проб не можуть перевищувати 30 календарних днів з дати складання акта приймання-передавання на відповідальне зберігання, якщо інший строк не передбачений в договорі. Одержувач повинен повідомити відправника про результати аналізів основних проб.

У разі згоди відправника із результатами аналізів, виконаних одержувачем, складається Протокол погодження вмісту дорогоцінних металів (додаток 6).

У разі незгоди відправника із результатами аналізів, виконаних одержувачем, арбітражна проба аналізується в сторонній (третій) атестованій (акредитованій) вимірювальній лабораторії, зазначеній в договорі. Кінцевими визнаються результати аналізів арбітражної проби.

Одержувачу забороняється передавати іншим суб'єктам отримані на відповідальне зберігання брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів або починати переробку брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів без оформлення протоколу погодження вмісту дорогоцінних металів.

У разі відмови однієї зі сторін від підписання протоколу погодження вмісту дорогоцінних металів відправник має право повернути назад передані брухт та відходи із вмістом дорогоцінних металів. При цьому відправник повинен оплатити одержувачу вартість усіх робіт, пов'язаних з підготовкою брухту та відходів до відбирання проб, безпосередньо відбиранням проб та проведенням аналізів, про що має бути зазначено в договорі.

7.25. Результати аналізів проб, відібраних від брухту та відходів, зазначені у протоколі погодження вмісту дорогоцінних металів, є підставою для оформлення одержувачем паспорта переробки на партію брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів (додаток 7). Паспорти переробки мають бути підписані керівником і головним бухгалтером одержувача або їхніми заступниками і скріплені печаткою одержувача (за наявності).

7.26. Одержувач розраховується за придбані дорогоцінні метали у брухті та відходах із відправником за закупівельними цінами, визначеними в договорі.

7.27. Всі витрати, пов'язані з відправленням і транспортуванням брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів до одержувача, відносяться на рахунок відправника, якщо інше не зазначене в договорі.

7.28. Переробка брухту та відходів власного виробництва може проводитись на власній матеріально-технічній базі з обов'язковим контролем якості продуктів переробки в лабораторії, яка відповідає вимогам пункту 7.13 цього розділу.

VIII. Збирання, облік та реалізація відходів природних алмазів

8.1. Усі суб'єкти, які використовують природні алмази, вироби з них та вироби, що містять природні алмази, забезпечують збирання, облік і здавання алмазних відходів.

8.2. Суб'єкти повинні призначити спеціальних працівників, на яких покладається відповідальність за збирання, облік, зберігання та реалізацію відходів природних алмазів.

8.3. Суб'єкти повинні забезпечити збирання, облік та зберігання відходів від природних алмазів як технічного призначення, які використовуються для виготовлення однокристальних і багатокристальних інструментів, так і від природних алмазів, які використовуються для виготовлення ювелірних виробів (діамантів).

8.4. Однокристальні інструменти з природних алмазів при використанні зношуються неповністю, лише до певної нормативної межі стирання (затуплення) алмазного кристала, а потім відправляються на рекуперацію. Норма зношення

ограничених алмазів в оправі і голок визначена як межа розміру площини зносу не більше 1 мм² вершини алмазного кристала.

Рекуперація однокристалного алмазного інструмента виконується з вийманням кристала з оправ з подальшим перезакріпленням кристала в оправу після його перезаточування або без виймання алмазного кристала з оправ.

У разі виймання зношеного алмазного кристала з оправ з подальшим його перезакріпленням в оправу після перезаточування у паспорті цього алмазного інструмента записується нова маса перезаточеного алмазного кристала.

8.5. Багатокристалні інструменти з природних алмазів при використанні зношуються повністю до закінчення алмазовмісного шару - до металевого конструкційного корпусу (стальної державки, металевого диска, стержня тощо).

8.6. При використанні однокристалних інструментів з природних алмазів утворюються такі алмазні відходи: осколки алмазів від зруйнованих однокристалних інструментів, сколи, алмази, які випали з оправ інструментів, аварійно-зношені алмазні інструменти.

8.7. При обробленні сировини природних алмазів для виготовлення діамантів утворюються такі алмазні відходи: осколки алмазів, сколи, не придатні для виготовлення діамантів, інші частини кристалів.

8.8. Для збирання відходів природних алмазів суб'єкти повинні обладнати робочі місця відповідними пристроями (кожухами, уловлювачами тощо), які забезпечують збирання алмазних відходів для їхнього збереження.

8.9. Для забезпечення контролю повного збирання алмазних відходів суб'єкти повинні затвердити терміни вилучення алмазних відходів з пристроїв, в яких ці відходи уловлюються і накопичуються.

Результати вилучення алмазних відходів з накопичувальних пристроїв оформляються комісією суб'єкта.

8.10. Забороняється знищувати чи викидати відходи природних алмазів.

8.11. Зібрані відходи природних алмазів обліковуються суб'єктами за назвою відходів, кількістю алмазних кристалів, маса яких не менша 0,01 карата з зазначенням маси кожного з таких кристалів, загальною масою відходів природних алмазів, у яких маса кристала менша ніж 0,01 карата, та у вартісному виразі.

8.12. Відходи природних алмазів реалізуються іншим суб'єктам на підставі договорів купівлі-продажу (реалізації).

Зношені однокристалні інструменти, відходи алмазів від таких інструментів передаються на рекуперацію (перезаточування), а також алмазні відходи від аварійно зношених багатокристалних алмазних інструментів передаються на виконання послуги рекуперації, переробки, для повторного використання для виготовлення з них нових багатокристалних алмазних інструментів з подальшим

поверненням цих матеріальних цінностей на умовах давальницької сировини або на підставі інших господарських договорів, укладених у письмовій формі.

8.13. Для відправлення відходи природних алмазів пакують у тару, яка забезпечує їхнє збереження при транспортуванні.

У тару вкладається опис відходів, в якому повинні бути зазначені:

відправник;

місцезнаходження / місце проживання відправника;

кількість місць;

маса брутто і нетто;

назва відходів;

кількість алмазних кристалів, маса яких не менша ніж 0,01 карата;

маса кожного алмазного кристала, який не менший ніж 0,01 карата;

загальна маса відходів природних алмазів, у яких маса кристала менша ніж 0,01 карата.

8.14. Приймання-передавання відходів природних алмазів при купівлі-продажу (реалізації) або для надання послуги рекуперації на умовах давальницької сировини у покупця чи виконавця послуги виконує комісія суб'єкта, призначена керівником суб'єкта.

8.15. Матеріально відповідальна особа в присутності членів комісії приймає відходи природних алмазів, зважує і порівнює фактичну наявність відходів природних алмазів, їхній якісний та кількісний склад за кожним видом алмазних відходів з даними, зазначеними в описі відправника.

8.16. У разі виявлення розбіжностей між фактичними даними, визначеними при прийманні відходів природних алмазів, і даними, зазначеними у супровідних документах відправника (описі), або у разі відсутності супровідних документів остаточним результатом приймання є кількість алмазних кристалів, їхня маса і якість, загальна маса відходів природних алмазів, у яких маса кристала менша ніж 0,01 карата, виявлені комісією за участю представника суб'єкта-відправника. Про фактичні результати приймання відходів природних алмазів комісія складає відповідний акт приймання-передавання.

IX. Загальні вимоги до обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

9.1. Організація обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинна забезпечити контроль за їхнім рухом на всіх стадіях та операціях технологічних, виробничих та інших процесів, пов'язаних з переробкою, обробкою, використанням, застосуванням, витрачанням і реалізацією дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

Облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинен забезпечити:

унemoжливлення розкрадання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на всіх стадіях технологічного процесу;

своєчасність та точність відомостей щодо їх кількості та місцезнаходження;

організацію та здійснення контролю використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на всіх стадіях технологічного процесу;

організацію оперативного обліку руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння за матеріально відповідальними особами, структурними підрозділами та суб'єктом у цілому;

правильність внесення інформації до форм звітності.

Облік дорогоцінних металів організовується суб'єктами відповідно до затверджених схем руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

9.2. Суб'єкти зобов'язані вести облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які перебувають у будь-якому вигляді та стані, у тому числі дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у складі основних засобів виробництва, покупних деталей, виробів, приладів, обладнання, устаткування, військової техніки, матеріалів, напівфабрикатів, запасних частин, малоцінних та швидкозношуваних предметів (далі - засоби виробництва), а також у брухті та відходах із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

Особливості обліку брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів визначено в розділі VII цієї Інструкції.

Особливості обліку відходів природних алмазів визначено в розділі VIII цієї Інструкції.

Особливості обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння при виготовленні ювелірних та побутових виробів, а також промислових виробів з їх вмістом визначені в розділі X цієї Інструкції.

Особливості обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння в основних засобах визначені в розділі XI цієї Інструкції.

9.3. Для забезпечення контролю за використанням, цільовим призначенням, витрачанням в межах норм витрат, а також за зберіганням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на кожній стадії технологічного процесу виготовлення продукції або її реалізації за кожною матеріально відповідальною особою, кожним місцем зберігання організовується оперативний облік. Дані оперативного обліку використовуються в бухгалтерському обліку.

Організацію оперативного обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння забезпечують керівник та головний бухгалтер (бухгалтер) суб'єкта, виконання вимог щодо оперативного обліку у структурних підрозділах забезпечують керівники цих підрозділів.

9.4. Облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, а також виробів із їх вмістом у всіх місцях використання, реалізації та зберігання здійснюється в облікових документах, які реєструються бухгалтером (бухгалтерією або бухгалтерською службою) і видаються матеріально відповідальним особам під розписку.

Книги, журнали, інші документи, в яких ведеться облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, ще до початку записів повинні бути пронумеровані по сторінках, прошнуровані, підписані керівником суб'єкта або іншою уповноваженою особою і скріплені печаткою суб'єкта (за наявності).

Книги, журнали, інші документи, в яких ведеться облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинні містити всі необхідні реквізити дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, визначені в пункті 9.5 цього розділу, дату їх видачі в роботу та дату повернення виготовлених деталей, виробів та відходів до місць зберігання та інші реквізити, необхідні для ведення обліку.

Облік може вестися в електронному вигляді. Форми і методи автоматизованого обліку регламентуються вимогами внутрішньої інструкції суб'єкта. У разі ведення обліку в електронному вигляді документами обліку є виведені на друк документи, прошнуровані, пронумеровані по сторінках, підписані керівником суб'єкта або іншою уповноваженою особою і скріплені печаткою суб'єкта (за наявності). Періодичність виведення на друк документів визначається внутрішньою інструкцією суб'єкта, але не рідше одного разу на квартал.

Строки зберігання облікових та звітних документів, у тому числі документів оперативного обліку, визначаються внутрішньою інструкцією суб'єкта, але не можуть бути менше строків, встановлених законодавством України для зберігання бухгалтерської документації.

9.5. Облік дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів з них ведеться за кожною номенклатурно-обліковою позицією з відображенням таких реквізитів:

9.5.1. Для дорогоцінних металів і виробів з ними або з них (крім ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння):

назва дорогоцінного металу (основного металу в сплаві);

назва виробу (зливки, проволока, прокат тощо);

розмір напівфабрикату (ширина, товщина, діаметр, об'єм тощо);

проба або масова частка дорогоцінних металів у розчині, зливку тощо;

марка сплаву;

маса в лігатурі або маса нетто;

маса дорогоцінного металу в чистоті;

кількість (за необхідності);

номер партії або шифр виробу (за необхідності).

9.5.2. Для дорогоцінного каміння:

назва;

група, підгрупа;

якість, характеристика каміння;

форма огранування;

кількість у штуках;

маса в каратах;

маса у грамах (для бурштину та перлів).

9.5.3. Для ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння:

назва дорогоцінного металу (основного металу в сплаві);

назва виробу;

проба;

маса в лігатурі;

маса дорогоцінного металу в чистоті;

кількість (штук/пар);

назва вставки дорогоцінного каміння;

якість, характеристика дорогоцінного каміння;

форма огранування дорогоцінного каміння;

кількість у штуках дорогоцінного каміння;

маса в каратах дорогоцінного каміння;

маса у грамах (для бурштину та перлів);

маса вставки з недорогоцінних металів і недорогоцінного каміння;

номер партії або шифр виробу (за необхідності).

Дозволяється в облікових документах не зазначати маси дорогоцінних металів у чистоті у разі, коли масова частка дорогоцінних металів у матеріалах невідома.

9.6. Одиниці виміру реквізитів, зазначених у пункті 9.5 цього розділу, повинні відповідати вимогам ДСТУ 3651.0-97 "Метрологія. Одиниці фізичних величин. Основні одиниці фізичних величин міжнародної системи одиниць. Основні положення, назви та позначення" та ДСТУ 3651.1-97 "Метрологія. Одиниці фізичних величин. Похідні одиниці фізичних величин міжнародної системи одиниць та

позасистемні одиниці. Основні поняття, назви та позначення" або інших нормативних документів, нормативно-правових актів з питань державного пробірного контролю.

9.7. Запис в облікових документах дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів з них здійснюється відповідальними особами суб'єкта на підставі актів приймання, прибуткових ордерів, лімітних карт, приймально-здавальних накладних, актів на використання або вибуття інструменту, обладнання, лабораторного посуду, приладів, актів на оприбуткування зібраних відходів і брухту та іншої первинної бухгалтерської, супровідної і технічної документації, яка належним чином оформлена.

9.8. Запис операцій щодо надходження і відпуску дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів здійснюється після виконання кожної операції. Маса дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння відображається в документах бухгалтерського обліку у точній відповідності з вихідними даними первинної документації, хімічних аналізів та показаннями ваг чи інших вимірювальних приладів.

9.9. Передача дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, а також виробів і відходів з їх вмістом між матеріально відповідальними особами здійснюється тільки з оформленням приймально-здавальних накладних, в яких обов'язково зазначаються кількість і маса цінностей.

9.10. Видача цінностей з місця зберігання для виконання роботи здійснюється під особисту відповідальність виконавця. Списання цінностей з матеріально відповідальної особи здійснюється після передачі іншій матеріально відповідальній особі деталей, виробів та залишків дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння у вигляді сировини, напівфабрикатів і відходів, зношеного, затупленого, поламаного інструменту тощо.

Фактичні втрати дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння визначаються як різниця між масою їх перед виконанням робіт і масою у готових деталях, виробах, зданих залишках і відходах, у тому числі за результатами аналізів.

Деталі, заготовки, напівфабрикати з дорогоцінних металів, їх сплавів і сполук підлягають зважуванню і враховуються за кількістю і масою до їх фактичного використання у виробництві; дорогоцінні метали у розчинах враховуються за об'ємом розчину і концентрацією дорогоцінних металів, яка визначається хімічними аналізами.

9.11. Облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що знаходяться у матеріально відповідальної особи, ведеться в журналах, роздавальних відомостях, маршрутних листах, особових рахунках, інших документах, в яких зазначаються всі необхідні реквізити облікових дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дата видачі і здачі їх у місця зберігання.

9.12. Відповідні служби, призначені наказом суб'єкта, повинні не рідше одного разу на квартал проводити на місцях перевірку правильності ведення обліку,

підтверджуючи це своїм підписом на документах.

X. Особливості обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння при виготовленні ювелірних та побутових виробів, а також промислових виробів із їх вмістом

10.1. Облік дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння і виробів з них у виробництві організовується і ведеться за стадіями технологічного процесу виготовлення, видами робіт з урахуванням особливостей технології їх застосування та видів відходів і втрат, що утворюються.

Організація обліку повинна забезпечити можливість виявлення відхилень фактичних витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння від встановлених норм витрат щодо всіх складових.

10.2. На підставі даних обліку кожної стадії технологічного процесу виготовлення, виду робіт структурні підрозділи складають звіти про фактичні витрати дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння порівняно зі встановленими нормами і з поясненнями про причини відхилень.

10.3. Списання витрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що знаходяться у виробництві, здійснюється під час їхнього фактичного використання на окремих операціях технологічного процесу, якщо внаслідок такої операції вони стають складовою частиною деталі, вузла, інструмента, виробу тощо і масу їх неможливо визначити безпосередньо зважуванням.

Дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, які на стадіях технологічної обробки лише змінюють свою форму і масу, які можливо визначити зважуванням, на витрати не списуються, а продовжують враховуватись за своїми новими реквізитами.

Списання на витрати дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння на ремонтні потреби, науково-дослідні, дослідно-конструкторські і лабораторні роботи оформляється актами, які складаються комісією у складі не менше трьох осіб, призначеною керівником суб'єкта.

Забороняється списання на витрати дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння за встановленими нормами без визначення фактичних витрат, які б підтверджувались документами (актами зважування, результатами аналізів, вимірами об'ємів, вимірами товщини покриття тощо).

10.4. Суб'єкти, які виготовляють промислові вироби, в яких містяться дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, повинні зазначити в паспортах або інших документах на готову продукцію назву та масу дорогоцінних металів відповідно до вимог ГОСТ 2.608-78 "Порядок записи сведений о драгоценных материалах в эксплуатационных документах" або інших нормативних документів, нормативно-правових актів з питань державного пробірної контролю.

10.5. Виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюється з власної сировини або сировини, отриманої на умовах давальницької сировини.

Надходження сировини на умовах давальницької сировини повинно бути оформлено письмовим договором, в якому, зокрема, може бути передбачено:

реквізити виконавця та замовника робіт з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

назва, лігатурна маса, масова частка (проба) дорогоцінних металів, назва, маса та кількість дорогоцінного каміння, що передаються виконавцю робіт;

реквізити виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які повинні бути виготовлені, відповідно до вимог пункту 9.5 розділу IX цієї Інструкції;

відсоток втрат (маса втрат) дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння при виготовленні виробів;

порядок повернення невикористаних дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

10.6. Суб'єкти - виготовлювачі ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинні мати власний іменник - спеціальний знак, що засвідчує виготовлювача ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння. Відбиток іменника підлягає щорічній реєстрації у Державній пробірній службі України.

Наказом керівника суб'єкта щороку призначаються особи, відповідальні за нанесення відбитків іменника на ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів.

Відбиток іменника проставляється на всіх ювелірних виробах:

виготовлених суб'єктом;

відремонтованих суб'єктом, якщо під час ремонту на виготовлення деталей ювелірного чи побутового виробу з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння додавалось 0,5 або більше грамів дорогоцінного металу.

Суб'єкту - виготовлювачу ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння забороняється нанесення відбитка іменника на ювелірні чи побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, виготовлювачем яких не є суб'єкт.

Факт нанесення відбитка іменника на ювелірний чи побутовий виріб з дорогоцінного металу і дорогоцінного каміння реєструється в журналі.

10.7. Для проведення плавок дорогоцінних металів наказом керівника суб'єкта призначається комісія у складі працівників суб'єкта з виробничого структурного підрозділу, бухгалтерії та технологів (за наявності).

XI. Особливості обліку дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у складі основних засобів

11.1. Дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння у складі основних засобів (обладнання, устаткування, інструментів, пробірних голок тощо), які знаходяться на робочих місцях та в місцях зберігання, незалежно від ступеня їх зношення враховуються за їх початковою масою, зазначеною в паспортах, формулярах, технічних умовах або інших первинних документах на ці вироби.

11.2. Облік дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що містяться в основних засобах, здійснюється у формах первинної облікової документації (картки складського обліку, книги, журнали тощо), які реєструються бухгалтером (бухгалтерією або бухгалтерською службою) суб'єкта та видаються матеріально відповідальним особам під підпис.

На кожен номенклатурно-облікову позицію оформлюється окрема картка або аркуш у книгах обліку із зазначенням реквізитів, які характеризують основні засоби, що підлягають обліку.

11.3. Дані про вміст дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння в основних засобах заносяться в облікову документацію на підставі відомостей, зазначених в технічній документації (паспортах, формулярах, керівництві з експлуатації, довідниках тощо). У разі відсутності таких даних (засоби іноземного виробництва, застаріле обладнання вітчизняного виробництва тощо) вміст дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння визначається за інформацією розробників, виготовлювачів або комісії суб'єкта на підставі аналогів та розрахунків.

Про комісійне визначення вмісту дорогоцінних металів робиться відповідний запис в облікових документах.

11.4. В окремих випадках, коли комісією суб'єкта визначити вміст дорогоцінних металів неможливо через відсутність даних про наявність дорогоцінних металів або аналогів, в облікових документах робиться запис про можливість наявності в основних засобах дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, вміст яких буде визначено після списання та переробки.

11.5. При проведенні ремонту основних засобів необхідно проводити корегування облікових даних про вміст дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, встановлених та вилучених при ремонті, виходячи з їх вмісту в засобах.

11.6. При передаванні або реалізації основних засобів, у тому числі списаних, суб'єкт обов'язково у супровідних документах зазначає назви, маси дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, а також метод визначення вмісту дорогоцінних металів.

11.7. Списання на витрати дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння у складі основних засобів здійснюється на підставі акта вибуття або ліквідації у разі їх непридатності для подальшого використання. В акті відображається маса дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які належить оприбуткувати як брухт і відходи. У разі передчасного списання основних засобів в актах зазначаються причина та винні у цьому особи.

Директор Департаменту державної
політики у сфері пробірного нагляду,
документів суворої звітності
та лотерейної діяльності

В. П. Клепчуков

Додаток 1
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

(найменування / П. І. Б. суб'єкта
господарювання)

Код за ЄДРПОУ _____

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків або серія та номер
паспорта (для фізичних осіб, які через свої
релігійні або інші переконання
відмовляються від прийняття реєстраційного
номера облікової картки платника податків,
офіційно повідомили про це відповідні
органи державної влади та мають відмітку у
паспорті) _____

Адреса, за якою здійснюються операції з
дорогоцінними металами

КВИТАНЦІЯ N

"__" _____ 20__ року

Замовник _____

(найменування / П. І. Б. суб'єкта господарювання, прізвище, ім'я та по
батькові,

місцезнаходження / місце проживання, телефон)

Найменування та опис замовлення

Термін виконання "___" _____ 20__ року

Матеріали замовника

Отримано від замовника під час приймання замовлення

Представник суб'єкта _____
господарювання (підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

Погоджено з замовником _____
(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

Розрахунок по виконанню замовлення

Найменування виробу	Найменування дорогоцінного металу	Проба	Кількість, шт.	Маса дорогоцінного металу, г	Маса вставки, г (карат)	Маса готового виробу, г
1	2	3	4	5	6	7

Фактичні загальні втрати дорогоцінного металу до маси готового виробу у відсотках _____ %, маса _____ г

Загальні витрати дорогоцінного металу _____ г

Залишок дорогоцінного металу та каміння _____ г

Дата розрахунку та видачі замовлення "___" _____ 20__ року

ВИДАВ представник суб'єкта _____
господарювання (підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

ОТРИМАВ замовник _____
(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

Додаток 2
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

(найменування / П. І. Б. суб'єкта господарювання)

Код за ЄДРПОУ _____

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків або серія та номер паспорта
(для фізичних осіб, які через свої релігійні або
інші переконання відмовляються від
прийняття реєстраційного номера облікової
картки платника податків, офіційно повідомили
про це відповідні органи державної влади та
мають відмітку у паспорті)

Адреса, за якою здійснюються операції з
дорогоцінними металами

ЗАМОВЛЕННЯ N "___" _____ 20__ року

Замовник _____

(найменування / П. І. Б. суб'єкта господарювання, прізвище, ім'я та по батькові,
місцезнаходження / місце проживання, телефон)

Найменування послуг (робіт)	Вартість, грн
1	2

Представник суб'єкта господарювання _____

(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

Додаток 3
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

(найменування / П. І. Б. суб'єкта господарювання)

Код за ЄДРПОУ _____

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків або серія та номер паспорта
(для фізичних осіб, які через свої релігійні або
інші переконання відмовляються від прийняття
реєстраційного номера облікової картки
платника податків, офіційно повідомили про це
відповідні органи державної влади та мають
відмітку у паспорті)

Адреса, за якою здійснюються операції з
дорогоцінними металами

КВИТАНЦІЯ N _____
на купленні цінності

"__" _____ 20__ року

Скуплено у _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

Місце проживання

(область, місто, вулиця, будинок, квартира)

Паспорт: серія _____ N _____, виданий

(найменування органу внутрішніх справ, який видав
паспорт)
дата видачі "__" _____ 20__ року.

N з/п	Назва та опис цінностей	Назва дорогоцінного металу або дорогоцінного каміння	Проба дорогоцінного металу або характеристика дорогоцінного каміння	Кількість, шт.	Маса, г або карат	Ціна згідно з прейскурантом, грн	Сума до виплати, грн
1	2	3	4	5	6	7	8

Загальна скупівельна вартість _____
(словами)

Оцінку _____
проводив _____ (посада) _____ (підпис) _____ (прізвище)

З оцінкою згоден та гроші в сумі _____
(словами)

отримав _____
(підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Гроші виплатив _____
(посада) _____ (підпис) _____ (прізвище)

Додаток 4
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

Акт приймання-передавання від "___" _____ 20__ року N _____

_____ отримано від _____ відповідно до
20__ року

(найменування / П. І. Б. одержувача)

(найменування / П. І. Б. відправника)

N _____ за накладною від "___" _____ 20__ року N _____ брукх та відходи із вмістом

N з/п	За даними відправника	Фактична
-------	-----------------------	----------

п	назва матеріалу	лігатурна маса, г	назва дорогоцінного металу	відсотковий вміст, %	маса дорогоцінних металів в перерахунку на вагу чистого металу, г	назва матеріалу
1	2	3	4	5	6	7

Всього одержувач отримав для подальшої переробки брухт та відходи із вмістом до
відправника

(назва дорогоцінного металу та маса дорогоцінних металів в перерахунку

Остаточний вміст дорогоцінних металів буде визначено за результатами аналізів, пр

_____ (свідоцтво про атестацію (акредитацію) вимірювальної ла
_____ 20__ року)
господарювання, який буде проводити аналізи)

Представник _____ Представник
одержувача (підпис) (прізвище, ім'я та по батькові) відправника

Додаток 5
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

Акт відбору проб від "___" _____ 20__ року N _____

Комісія _____ у складі _____
(найменування / П. І. Б. одержувача) (посада, прізвище, ім'я та по бат
проводиться відбір проб)
в присутності представника _____
проби для
(найменування / П. І. Б. відправника) (прізвище, ім'я та по бать

проведення аналізів від брухту та відходів із вмістом дорогоцінних металів, прийняті передавання
від "___" _____ 20__ року N _____. Комісія одержувача призначена наказом від "___"

№ з/п	Номер позиції згідно з Актом приймання-передавання	Лігатурна маса згідно з Актом приймання-передавання, г	Маса брухту та відходів після пробо-підготовки, г	Кількість відібраних проб, шт.	Загальна маса відібраних проб, г
1	2	3	4	5	6

Відібрані проби опечатані _____ одержувачем та _____
(спосіб опечатання) (спосіб опечатання)

Основні проби передаються для проведення аналізів до _____
арбітражні

(найменування суб'єкта господарюван-
ня) проби залишаються у одержувача до складання протоколу погодження вмісту доро-

Комісія одержувача: Представник відправник

_____	_____	_____
(підпис)	(прізвище, ім'я та по батькові)	(підпис)
_____	_____	
(підпис)	(прізвище, ім'я та по батькові)	
_____	_____	
(підпис)	(прізвище, ім'я та по батькові)	

Додаток 6
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

Протокол погодження вмісту дорогоцінних металів
від "___" _____ 20__ року N _____

Цим протоколом _____ та _____ узг
металів у брукхті

(найменування / П. І. Б. одержувача)

(найменування / П. І. Б. відправника

та відходах, отриманих згідно з Актом приймання-передавання від "___" _____ 2

Проби для складання протоколу відібрані згідно з Актом відбору проб від "___" _____

Аналіз проб проведено у _____ (протокол вимірюва
N _____)

(найменування суб'єкта господарювання, який проводив аналізи)

N з/ п	Назва матеріалу	Номер позиції Акта приймання- передавання	Маса після пробопідготовки, г	Назва дорогоцінного металу	Відсоткови вміст, %
1	2	3	4	5	6

Представник
одержувача

(підпис)

(прізвище, ім'я та по батькові)

Представник
відправника

Додаток 7
до Інструкції про порядок
одержання, використання, обліку та
зберігання дорогоцінних металів і
дорогоцінного каміння

Паспорт переробки від "___" _____ 20__ року N _____

Паспорт складено за результатами переробки брукхту та відходів із вмістом дорогоціні
_____ від _____ згідно з Актом приймання-передава
року N _____.

(найменування / П. І. Б. одержувача) (найменування / П. І. Б. відправника)

N з/ п	Номер позиції Акта приймання- передавання	Лігатурна маса згідно з Актом приймання- передавання	Маса після пробо- підготовки, г	Лігатурна маса відібраних проб, г	Назва дорого- цінного металу	Відсотковий вміст згідно з Протоколом погодження вмісту дорогоцінних металів, %	Маса дорого- цінних металів в перерахунку на вагу чистого металу, г	Лігатурна маса фактично вилучених дорого- цінних металів, г	В г м
1	2	3	4	5	6	7	8	9	

Директор

М. П.

(підпис)

Гол. бухгалтер

(підпис)

(Інструкція у редакції наказу Міністерства
фінансів України від 28.11.2012 р. N 1230)
